

Rick és Hester

MŰBÍRÁLAT - TÁNC - LXII. évfolyam, 9. szám, 2018. március 2.

(Montázs - Kozma Attila: Casablanca, Miskolci Balett; montázs - Velekei László: A skarlát betű, Győri Balett)

A Győri Balett réges-rég nem keresi a helyét, hanem kijelölte magának a klasszikus balettől egyenesen a kortárs táncig, ami lehengerlően hangzik, de persze megvalósíthatatlan. Ez a nagyzó és hamis önmeghatározás - amelyhez ráadásul az a kijelentés is társul, hogy „premierjei társasági élményszámba mennek” - inkább azt a fordulatot stilizálja fel, ami a társulatot vezető Kiss János nevéhez fűződik, aki soha nem valamilyen karakteres művészi, hanem sokkal inkább egy sikeres működési koncepciót képviselt. A győri színpadon hosszú évek óta - szó szerint egy-két kivételtől, Lukács András és Cayetano Soto egyfelvonásosaitól eltekintve - rendkívül kétes minőségű, jobbára művészileg idejétmúlt repertoár látható, kétség kívül magasan kvalifikált táncosok előadásában. A sokfelől összehordott, nemzetközi vendégalkotók munkáira építő műsorrendet az utóbbi évtizedben nem az egész estés, sztori-balettek, hanem az egyfelvonásosok uralták, ám úgy tűnik, mostanra jött el az ideje annak, hogy a társulat legalább fél évszázadot hátráljon az időben.